

Motion till riksdagen 2006/07:Sf281

av **Emma Henriksson (kd)**

Långsiktighet i samverkan

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att tillsätta en utredning med uppgift att se över nuvarande lagstiftning om finansiell samverkan.

Motivering

Under en längre tid har uppdelningen av närliggande verksamheter mellan olika huvudmän inneburit problem för samverkan. För att finna nya lösningar på problemet öppnades, i mitten på 1990-talet, lagstiftningen upp för försök med finansiell samverkan mellan olika huvudmän i kommun- och landstingssektorer. Försöken varierade i form och innehåll, där kommuner, primärvård och försäkringskassa ingick. På några orter fanns även arbetsförmedlingen med genom ett så kallat hängavtal. Dessa försök drevs under beteckningen Socsam. De orter, som valde att delta i dessa projektförsök, såg så stora fördelar och samordningsvinster i projekten att de önskade få upprätta permanenta samordningsorgan.

En viktig del i försöken var att minska enskilda ärendens rundgång bland olika myndigheter och huvudmän och att kunna återgå till arbete.

Den socialdemokratiska regeringen återkom till riksdagen år 2002 med en proposition som permanent begränsade omfattningen av finansiell samordning så att en fortsättning av projekten försvårades. På grund av riksdagsbeslutet valde många av de orter där försöken pågått att avveckla samordningsförsöken. Besvikelsen över riksdagsbeslutet är nu stor på de orter där man deltagit i försöken. Efter återgång till tidigare beslutsordning med separata huvudmän ser man nu på dessa orter hur tidigare samverkansproblematik återkommer.

I Laholm drevs ett Socsam-försök under beteckningen "Fyrverkeriet". Resultaten av försöken var så positiva att man önskade permanenta verksamhet-

Fel! Okänt namn på

en. Tyvärr blev så inte möjligt genom ovan nämnda riksdagsbeslut, där man beskar faktiska möjligheter till fortsatt verksamhet. På andra orter där Socsam-försök bedrivits, som exempelvis Haninge, har försök inletts med att föra över Socsam-samverkan till ett samordningsförbund enligt de nya reglerna. Hur detta kommer att lyckas återstår ännu att se men det torde stå klart att ständiga förändringar av förutsättningarna och allt för snäva ramar utgör hinder för att bygga upp en långsiktigt fungerande samverkan.

De största hindren i den nuvarande lagstiftningen för en fungerande finansiell samordning är avgränsningen i hur stor andel av ekonomiska andelar, som man får avsätta i en gemensam budget. Nuvarande femprocentsgräns bakbinder den finansiella samverkan. Ett annat hinder i gällande lagstiftning för en fungerande verksamhet i form av Socsam är att arbetsförmedlingen inte får ingå som fullvärdig part. Den kunskap och de resurser som hanteras av arbetsförmedlingen är viktiga för att kunna fullt ut nå syftet med samverkan. De i vissa fall motstridiga direktiv och målbeskrivningar som gäller för arbetsförmedlingarna å ena sidan och Försäkringskassan å den andra kan svårli- gen överbryggas om inte samarbete fullt ut kan inrättas.

Den nya alliansregeringen har i budgetpropositionen för 2007 uttalat sig för en utveckling av systemet med finansiell samordning. Sverige behöver en lagstiftning, som flyttar ner fler beslut på lokal nivå. Finansiell samordning är ett mycket gott exempel på hur beslut kan fattas nära verksamheter. En utredning bör tillsättas som granskar formerna, förutsättningarna och eventuella regelverk kring detta.

Stockholm den 25 oktober 2006

Emma Henriksson (kd)